

Domov>Družinske zadeve in dedovanje>Čezmejna namestitvev otrok, tudi v rejniške družine
Čezmejna namestitvev otrok, tudi v rejniške družine

Italija

1 Ali v vaši nacionalni zakonodaji obstaja obveznost predhodnega posvetovanja in pridobitve soglasja pred čezmejno namestitvijo otroka? Navedite morebitne izjeme.

Italijanska zakonodaja trenutno ne določa nobenih posebnih pravil za postopek predhodnega posvetovanja iz člena 56(1) Uredbe (ES) št. 2201/2003. Vendar se v skladu s splošnimi določbami za namestitev otroka v rejništvo (tj. namestitev pri osebah, ki niso starši) zahteva vključitev pristojnega pravosodnega organa.

Pri ocenjevanju namestitve otroka v Italiji na podlagi člena 56 navedene uredbe se priporoča posvetovanje z osrednjim organom za Italijo, da se pridobijo potrebne informacije ali celo pomoč (Ministrstvo za pravosodje, Oddelek za obravnavo mladoletnikov in izvrševanje skupnostnih sankcij, osrednji organ, via D. Ciesa 24, 00136 Roma; tel. +39 06 6818.8535; e-naslov: autoritacentrali.dgmc@giustizia.it).

2 Če sta predhodno posvetovanje in soglasje potrebna, s katerim organom se je treba posvetovati in kateri poda soglasje?

Pri namestitvi v rejništvo je potrebna vključitev pravosodnega organa; ker ni posebnih pravil, se pred izvedbo namestitve priporoča posvetovanje z osrednjim organom za Italijo. Ker ni nacionalnih pravil za čezmejne namestitve, morajo italijanska sodišča odobriti take namestitve po analogiji s sistemom oskrbe iz člena 4(2) zakona št. 184 iz leta 1983. Vključitev italijanskih sodišč je torej potrebna pri namestitvi otroka v rejništvo v Italiji.

3 Na kratko opišite postopek za posvetovanje in pridobitev soglasja (vključno z zahtevanimi dokumenti, roki, potekom postopka in drugimi upoštevnimi podrobnostmi).

Ni posebnih nacionalnih pravil.

4 Kaj je „rejniška družina“ v skladu z nacionalno zakonodajo vaše države članice?

Nacionalno pravo ne opredeljuje pojma „rejniške družine“, ki jo je mogoče po italijanskem pravu razumeti kot „*famiglia affidataria*“. Vendar ta institut ureja zakon št. 184 iz leta 1983. Ta zakon opredeljuje „*famiglia affidataria*“ kot družino (pare s skupnimi otroki ali brez ali samske osebe), ki je odgovorna za skrb za otroka, ki je ostal brez pomoči in zaščite lastnih bioloških staršev.

5 Ali pojem „rejniška družina“ zajema sorodnike ali ne? Če je odgovor pritrdilen, katere?

V skladu z nacionalnim pravom (glej člen 2 zakona št. 184 iz leta 1983) se lahko vsaka mladoletna oseba, ki začasno nima ustreznega družinskega okolja, odda v oskrbo drugi družini, po možnosti z drugimi mladoletnimi osebami, ali samski osebi, ali skupnosti, podobni družini, da se zaščitijo njeno vzdrževanje, izobraževanje in učenje. Kadar namestitev v ustrezni družini ni mogoča, se lahko otrok odda v oskrbo javnemu ali zasebnemu zavodu, po možnosti v regiji prebivališča otroka. Ker pojem v zakonodaji ni opredeljen, se za rejniško družino na splošno štejejo osebe, ki niso otrokovi starši. Nacionalno pravo pri tem ne razlikuje med sorodniki in osebami, ki z otrokom niso v sorodstvenem razmerju. Vendar mora v primeru odstranitve otroka iz njegove družine sodnik najprej preveriti, ali je otroka mogoče namestiti pri sorodnikih. Če to ni mogoče, se lahko obravnava namestitev pri osebah, ki z otrokom niso v sorodstvenem razmerju.

Zadnja posodobitev: 06/08/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.